HOTĂRÂREA TRIBUNALULUI (Camera a opta extinsă)

8 martie 2012*

„Acțiune în anulare — Ajutoare de stat — Schemă de ajutoare care permite amortizarea fiscală a fondului comercial în cazul achiziționării unor titluri de participare străine — Decizie prin care schema de ajutoare este declarată incompatibilă cu piața comună și prin care nu se dispune recuperarea ajutoarelor — Act care presupune măsuri de executare — Lipsa afectării individuale — Inadmisibilitate”

În cauza T-221/10,

Iberdrola, SA, cu sediul în Bilbao (Spania), reprezentată de J. Ruiz Calzado, M. Núñez-Müller și J. Domínguez Pérez, avocați,

reclamantă,

împotriva

Comisiei Europene, reprezentată de R. Lyal și de C. Urraca Caviedes, în calitate de agenți,

pârâtă,

având ca obiect o cerere de anulare a articolului 1 alineatul (1) din Decizia 2011/5/CE a Comisiei din 28 octombrie 2009 privind amortizarea fiscală a Fondului comercial financiar în cazul achiziționării unor titluri de participare străine C 45/07 (ex NN 51/07, ex CP 9/07), pusă în aplicare de Spania (JO 2011, L 7, p. 48),

TRIBUNALUL (Camera a opta extinsă),

compus din domnul L. Truchot (raportor), președinte, doamna M. E. Martins Ribeiro, domnii N. Wahl, S. Soldevila Fragoso și H. Kanninen, judecători,

grefier: doamna B. Pastor, grefier adjunct,

având în vedere procedura scrisă și în urma ședinței din 24 octombrie 2011,

pronunță prezenta

* Limba de procedură: spaniola.

Hotărâre

Istoricul cauzei

1 Prin intermediul mai multor întrebări cu solicitare de răspuns în scris, adresate în anii 2005 și 2006 (E-4431/05, E-4772/05, E-5800/06 și P-5509/06), anumiți membri ai Parlamentului European au interpelat Comisia Comunităților Europene cu privire la calificarea drept ajutor de stat a schemei prevăzute la articolul 12 alineatul (5), introdusă în Legea spaniolă privind impozitul pe profit prin Legea 24/2001 din 27 decembrie 2001 de adoptare a unor măsuri fiscale, administrative și de ordin social (Ley 24/2001, de Medidas Fiscales, Administrativas y del Orden Social) (BOE nr. 313 din 31 decembrie 2001, p. 50493) și preluată în Decretul legislativ regal 4/2004 din 5 martie 2004 de aprobare a textului modificat al Legii privind impozitul pe profit (Real Decreto Legislativo 4/2004, por el que se aprueba el texto refundido de la Ley del Impuesto sobre Sociedades) (BOE nr. 61, din 11 martie 2004, p. 10951) (denumită în continuare „schema în litigiu”). Comisia a răspuns în esență că, potrivit informațiilor de care dispunea, schema în litigiu nu părea să intre în domeniul de aplicare al normelor privind ajutoarele de stat.

2 Prin scrisorile din 15 ianuarie 2007 și din 26 martie 2007, Comisia a invitat autoritățile spaniole să îi furnizeze informații în vederea aprecierii întinderii și a efectelor schemei în litigiu. Prin scrisorile din 16 februarie 2007 și din 4 iunie 2007, Regatul Spaniei a comunicat Comisiei informațiile solicitate.

3 Prin faxul din 28 august 2007, Comisia a primit o plângere din partea unui operator privat, în care se afirma că schema în litigiu constituie un ajutor de stat incompatibil cu piața comună.

4 Prin decizia din 10 octombrie 2007 (rezumat publicat în JO C 311, p. 21), Comisia a deschis o procedură oficială de investigare privind schema în litigiu.

5 Prin scrisoarea din 5 decembrie 2007, Comisia a primit observațiile Regatului Spaniei cu privire la această decizie de deschidere a procedurii oficiale. Între 18 ianuarie și 16 iunie 2008, Comisia a primit de asemenea observațiile a 32 de părți terțe interesate, printre care cele ale reclamantei, Iberdrola, SA. Prin scrisorile din 30 iunie 2008 și din 22 aprilie 2009, Regatul Spaniei și-a prezentat comentariile cu privire la observațiile formulate de părțile terțe interesate.

6 La 18 februarie 2008, la 12 mai 2009 și la 8 iunie 2009 au fost organizate reuniuni tehnice cu autoritățile spaniole. Alte reuniuni tehnice au fost organizate și cu unele dintre cele 32 de părți terțe interesate.

7 Prin scrisoarea din 14 iulie 2008 și prin e-mailul din 16 iunie 2009, Regatul Spaniei a prezentat informații suplimentare Comisiei.

8 Comisia a finalizat procedura, în ceea ce privește titlurile de participare achiziționate în cadrul Uniunii Europene, prin Decizia 2011/5/CE din 28 octombrie 2009 privind amortizarea fiscală a Fondului comercial financiar în cazul achiziționării unor titluri de participare străine C 45/07 (ex NN 51/07, ex CP 9/07), pusă în aplicare de Spania (denumită în continuare „decizia atacată”).

9 Prin decizia atacată se declară incompatibilă cu piața comună schema în litigiu, care constă într-un avantaj fiscal ce permite societăților spaniole să amortizeze fondul comercial care rezultă din achiziționarea unor titluri de participare în întreprinderi străine, atunci când aceasta se aplică în privința achiziționării unor titluri de participare în societăți stabilite în cadrul Uniunii.

10 Cu toate acestea, articolul 1 alineatele (2) și (3) din decizia atacată permite ca schema în litigiu să continue să se aplice, în temeiul principiului protecției încrederii legitime, în privința achizițiilor de titluri de participare realizate înaintea publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* a deciziei de

deschidere a procedurii oficiale de investigare, la 21 decembrie 2007, precum și în privința unor titluri de participare a căror achiziționare, subordonată autorizării din partea unei autorități de reglementare căreia operațiunea i-a fost notificată anterior acestei date, era irevocabil inițiată înainte de 21 decembrie 2007.

Procedura și concluziile părților

11 Printr-o cerere introductivă depusă la grefa Tribunalului la 18 mai 2010, reclamanta a introdus prezenta acțiune.

12 Printr-un act depus la grefa Tribunalului la 30 septembrie 2010, Comisia a ridicat o excepție de inadmisibilitate în temeiul articolului 114 alineatul (1) din Regulamentul de procedură al Tribunalului.

13 La 16 noiembrie 2010, reclamanta și-a prezentat observațiile cu privire la excepția de inadmisibilitate ridicată de Comisie.

14 În temeiul articolului 14 din Regulamentul de procedură al Tribunalului, la propunerea Camerei a opta, Tribunalul a decis, la 8 iunie 2011, să trimită cauza în fața unui complet de judecată extins.

15 Pe baza raportului judecătorului raportor, Tribunalul (Camera a opta extinsă) a decis deschiderea procedurii orale pentru a se pronunța asupra excepției de inadmisibilitate ridicate de Comisie și pentru a adresa întrebări părților. Părțile au răspuns la întrebări în termenele stabilite.

16 Pledoariile părților și răspunsurile acestora la întrebările adresate de Tribunal au fost ascultate în ședința din 24 octombrie 2011.

17 Reclamanta solicită Tribunalului:

— anularea articolului 1 alineatul (1) din decizia atacată;

— respingerea excepției de inadmisibilitate ridicate de Comisie;

— dispunerea continuării procedurii și stabilirea unui termen pentru Comisie, care să nu poată fi prelungit, având în vedere întârzierea nejustificată a procedurii, pentru depunerea memoriului în apărare;

— obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

18 Comisia solicită Tribunalului:

— declararea inadmisibilității acțiunii;

— obligarea reclamantei la plata cheltuielilor de judecată.

19 Observațiile reclamantei cu privire la excepția de inadmisibilitate cuprind și o cerere privind adoptarea unei măsuri de organizare a procedurii, prin care se urmărește ca Tribunalul să solicite Comisiei, pe de o parte, să îi comunice cererile de informații cu privire la contribuabilii care au utilizat schema în litigiu, pe care aceasta le-a adresat Regatului Spaniei în cursul procedurii de investigare, precum și răspunsurile pe care Comisia le-a primit de la Regatul Spaniei și, pe de altă parte, să precizeze dacă ar fi putut cunoaște numărul exact și identitatea beneficiarilor schemei în litigiu până în luna octombrie 2009.

În drept

20 Comisia susține că prezenta acțiune este inadmisibilă pentru motivul că reclamanta nu a demonstrat nici că avea un interes de a exercita acțiunea, nici că era vizată în mod individual de decizia atacată.

21 Trebuie să se înceapă prin examinarea celei de a doua cauze de inadmisibilitate invocate de Comisie.

22 Conform articolului 263 al patrulea paragraf TFUE, „[o]rice persoană fizică sau juridică poate formula, în condițiile prevăzute la primul și al doilea paragraf, o acțiune împotriva actelor al căror destinatar este sau care o privesc direct și individual, precum și împotriva actelor normative care o privesc direct și care nu presupun măsuri de executare”.

23 Întrucât decizia atacată a fost adoptată la finalizarea procedurii oficiale de investigare și întrucât aceasta nu a fost adresată reclamantei, afectarea individuală a acesteia din urmă trebuie apreciată conform criteriilor definite în Hotărârea Curții din 15 iulie 1963, Plaumann/Comisia (25/62, Rec., p. 197, 223). Astfel, reclamanta trebuie să demonstreze că decizia atacată îi aduce atingere în temeiul anumitor calități care îi sunt specifice sau al unei situații de fapt care o particularizează în raport cu orice altă persoană și, prin urmare, o individualizează în mod similar destinatarului acestei decizii (a se vedea în acest sens Hotărârea Curții din 29 aprilie 2004, Italia/Comisia, C-298/00 P, Rec., p. I-4087, punctul 36 și jurisprudența citată).

24 În principal, reclamanta invocă, în esență, calitatea sa de beneficiară a schemei în litigiu pentru a demonstra că este afectată în mod individual de decizia atacată, prin care schema respectivă este declarată nelegală și incompatibilă cu piața comună.

25 Conform unei jurisprudențe constante, o întreprindere nu poate, în principiu, să introducă o acțiune în anularea unei decizii a Comisiei prin care se interzice o schemă sectorială de ajutoare dacă nu este vizată de această decizie decât în temeiul apartenenței sale la sectorul în cauză și al calității sale de potențial beneficiar al schemei respective. Astfel, o asemenea decizie se prezintă, față de această întreprindere, ca o măsură cu aplicabilitate generală care se aplică unor situații determinate în mod obiectiv și produce efecte juridice în privința unei categorii de persoane avute în vedere în mod general și abstract (a se vedea Hotărârea Italia/Comisia, citată anterior, punctul 37 și jurisprudența citată, și Hotărârea Tribunalului din 11 iunie 2009, Acegas/Comisia, T-309/02, Rep., p. II-1809, punctul 47 și jurisprudența citată).

26 Cu toate acestea, întrucât întreprinderea reclamantă nu este vizată de decizia în cauză numai în calitate de întreprindere aparținând sectorului avut în vedere, beneficiară în mod potențial a schemei de ajutoare, ci și în calitatea sa de beneficiar efectiv al unui ajutor individual acordat în temeiul acestei scheme, a cărui recuperare a fost dispusă de Comisie, ea este vizată în mod individual de decizia menționată, iar acțiunea formulată de aceasta împotriva deciziei este admisibilă (a se vedea în acest sens Hotărârea Curții din 19 octombrie 2000, Italia și Sardegna Lines/Comisia, C-15/98 și C-105/99, Rec., p. I-8855, punctele 34 și 35, și Hotărârea Tribunalului din 10 septembrie 2009, Banco Comercial dos Açores/Comisia, T-75/03, nepublicată în Repertoriu, punctul 44).

27 Trebuie verificat, așadar, dacă reclamanta are calitatea de beneficiar efectiv al unui ajutor individual acordat în temeiul schemei de ajutoare avute în vedere în decizia atacată și a cărui recuperare a fost dispusă de Comisie (a se vedea în acest sens Hotărârea Curții din 9 iunie 2011, Comitato „Venezia vuole vivere” și alții/Comisia, C-71/09 P, C-73/09 P și C-76/09 P, Rep., p. I-4727, punctul 53 și jurisprudența citată).

28 În această privință, reclamanta susține, în primul rând, că a dobândit participații în grupul grec Metal Industry of Arcadia C. Rokas, SA în anii 2008 și 2009 și că decizia atacată impune recuperarea de la beneficiari a ajutoarelor privind operațiunile ulterioare datei de 21 decembrie 2007. În al doilea rând, reclamanta susține că ar fi de asemenea vizată în mod individual pentru operațiunile pe care le-a realizat înainte de 21 decembrie2007.

29 Cu privire la operațiunile ulterioare datei de 21 decembrie 2007, trebuie arătat că reclamanta nu furnizează niciun element care vizează să demonstreze că schema în litigiu a fost aplicată cu privire la achiziționarea de către aceasta a titlurilor de participare în grupul grec avut în vedere. Astfel, în înscrisurile sale, reclamanta nu a prezentat decât o intenție de a aplica schema menționată și a confirmat în cursul ședinței că nu solicitase o astfel de aplicare în niciuna din declarațiile sale fiscale.

30 În consecință, în această privință, reclamanta nu se află într-o situație diferită de cea a oricărei altei întreprinderi care a realizat o operațiune care poate beneficia de schema în litigiu și reprezintă, așadar, un beneficiar potențial, iar nu unul efectiv, al schemei respective (a se vedea în acest sens Hotărârea Acegas/Comisia, citată anterior, punctele 51-54). Prin urmare, aceasta nu poate fi considerată drept vizată în mod individual de decizia atacată pentru operațiunile ulterioare datei de 21 decembrie 2007.

31 Cu privire la operațiunile anterioare datei de 21 decembrie 2007, reclamanta și-a dovedit calitatea de beneficiar efectiv al schemei în litigiu. Astfel, aceasta a atașat în anexă la observațiile sale privind excepția de inadmisibilitate un document care atestă că aplicase schema în litigiu în privința unor achiziții de titluri de participare, una din data de 23 aprilie 2007, într-o societate stabilită în Regatul Unit, iar celelalte, din 1 decembrie 2004 și, respectiv, din 1 decembrie 2005, într-o societate stabilită în Grecia. Cu toate acestea, în temeiul articolului 1 alineatul (2) și al articolului 4 alineatul (1) din decizia atacată, reclamanta nu este vizată de obligația de recuperare prevăzută de această decizie.

32 În această privință, reclamanta susține, în primul rând, că recunoașterea afectării individuale a unui reclamant de un act prin care un ajutor este declarat incompatibil nu poate fi limitată la cazurile în care actul respectiv impune recuperarea acestui ajutor. În speță, reclamanta ar fi vizată în mod individual ca urmare a apartenenței sale la un cerc închis de beneficiari ai ajutorului, al căror număr și a căror identitate ar fi determinate și ar putea fi verificate la momentul adoptării deciziei atacate. Cu privire la acest aspect, reclamanta solicită Tribunalului să admită cererea privind măsura de organizare a procedurii menționată la punctul 19 de mai sus. Pe de altă parte, participarea activă a reclamantei la procedura oficială de investigare, atestată în special de reuniunea reprezentanților săi cu Comisia din 16 aprilie 2008, menționată în considerentul (11) al deciziei atacate, precum și menționarea, în considerentul (2) al deciziei atacate, a achiziționării de către aceasta a unor titluri de participare în societatea Scottish Power ar demonstra că situația sa particulară a fost luată în considerare și că, în consecință, reclamanta este vizată în mod individual.

33 Trebuie amintit mai întâi că, potrivit unei jurisprudențe constante, posibilitatea de a determina, cu o precizie mai mare sau mai mică, numărul sau chiar identitatea subiectelor de drept cărora li se aplică o măsură nu are drept efect faptul că aceste subiecte trebuie considerate ca fiind vizate în mod individual prin măsura menționată, din moment ce, precum în speță, această aplicare se realizează în temeiul unei situații obiective de drept sau de fapt definite de actul în cauză (a se vedea în acest sens Hotărârea Curții din 22 noiembrie 2001, Antillean Rice Mills/Consiliul, C-451/98, Rec., p. I-8949, punctul 52, și Hotărârea Tribunalului din 11 iunie 2009, Confservizi/Comisia, T-292/02, Rep., p. II-1659, punctul 53). În consecință, nu este necesar să se dispună măsura de organizare a procedurii solicitată de reclamantă, prin care se urmărește, în esență, să se stabilească dacă Comisia a fost în măsură să identifice beneficiarii schemei în litigiu.

34 Pe de altă parte, jurisprudența a recunoscut, desigur, că un reclamant putea fi vizat în mod individual ca urmare a participării sale la procedura care a determinat adoptarea actului atacat. Cu toate acestea, era vorba despre situații particulare, în care reclamantul ocupa o poziție de negociator clar delimitată și strâns legată de însuși obiectul deciziei, punându-l într-o situație de fapt care îl caracteriza în raport cu orice altă persoană (a se vedea în acest sens Hotărârea Curții din 9 iulie 2009, 3F/Comisia, C-319/07 P, Rep., p. I-5963, punctele 85-95 și jurisprudența citată).

35 Or, în speță, reclamanta s-a limitat să prezinte observații, precum celelalte părți interesate, iar reprezentanții săi au participat împreună cu cei ai altor părți terțe interesate la o reuniune cu Comisia, la 16 aprilie 2008. Astfel de împrejurări nu sunt de natură să demonstreze că aceasta ocupa o poziție de negociator care să permită recunoașterea afectării sale individuale.

36 Deși reclamanta susține că participarea la procedura oficială de investigare, precum și menționarea în decizia atacată a achiziționării de către aceasta a unor titluri de participare ale Scottish Power demonstrează că situația sa particulară a făcut obiectul unor discuții aprofundate, de natură să dovedească afectarea sa individuală în temeiul Hotărârii Tribunalului din 22 noiembrie 2001, Mitteldeutsche Erdöl-Raffinerie/Comisia (T-9/98, Rec., p. II-3367), ea nu furnizează niciun element care să permită să se considere că situația sa este comparabilă cu aceea a reclamantului din cauza în care s-a pronunțat hotărârea respectivă.

37 Astfel, în Hotărârea Mitteldeutsche Erdöl-Raffinerie/Comisia, citată anterior (punctele 80-82), adoptarea dispoziției din legea fiscală germană, declarată incompatibilă prin decizia Comisiei în discuție, fusese motivată în special prin particularitățile situației reclamantului. Această situație particulară făcuse obiectul nu doar al unor observații scrise din partea guvernului german și a societății-mamă a reclamantului, ci și al unor discuții aprofundate între acest guvern și Comisie. În plus, guvernul german propusese Comisiei să nu aplice dispoziția în litigiu decât reclamantului și să notifice individual toate celelalte cazuri eventuale de aplicare a acestei dispoziții. În decizia sa, Comisia examinase această propunere și indicase motivele pentru care nu putea fi acceptată.

38 Or, în speță, reclamanta nu a furnizat niciun element de natură să dovedească existența unei situații particulare care a făcut obiectul unor discuții aprofundate între guvernul spaniol și Comisie. Pe de altă parte, nu există nicio îndoială că adoptarea schemei în litigiu nu a fost motivată de luarea în considerare a pretinsei sale situații particulare. Nici faptul că achiziționarea Scottish Power de către reclamantă este menționată în considerentul (2) al deciziei atacate nu înseamnă că situația sa particulară a fost luată în considerare, această mențiune nefiind decât ilustrativă.

39 În al doilea rând, reclamanta susține că excluderea operațiunilor anterioare datei de 21 decembrie 2007 din domeniul de aplicare al obligației de recuperare în temeiul principiului protecției încrederii legitime, pe de o parte, nu este definitivă, ca urmare a acțiunii formulate de Deutsche Telekom în cauza T-207/10 împotriva acestei părți din dispozitivul deciziei atacate, și, pe de altă parte, nu se impune instanțelor naționale sesizate cu acțiuni formulate de concurenții săi.

40 După cum arată în mod întemeiat Comisia, prin această argumentație, reclamanta confundă condiția de admisibilitate a afectării individuale cu cea a interesului de a exercita acțiunea. Astfel, deși interesul de a exercita acțiunea poate fi stabilit în special prin intermediul unor acțiuni formulate la instanța națională ulterior introducerii acțiunii la instanța Uniunii (Hotărârea Tribunalului din 22 octombrie 2008, TV 2/Danmark și alții/Comisia, T-309/04, T-317/04, T-329/04 și T-336/04, Rep., p. II-2935, punctele 78-82), afectarea individuală a unei persoane fizice sau juridice se apreciază în ziua introducerii acțiunii și nu depinde decât de decizia atacată. Astfel, o persoană vizată în mod individual de o decizie prin care un ajutor este declarat incompatibil cu piața comună și prin care se dispune recuperarea acestuia rămâne vizată în mod individual chiar dacă ulterior rezultă că rambursarea nu îi va fi solicitată (a se vedea în acest sens Hotărârea Comitato „Venezia vuole vivere” și alții/Comisia, citată anterior, punctul 56, și Concluziile avocatului general Trstenjak prezentate în cauza în care s-a pronunțat această hotărâre, Rep., p. I-4727, punctele 81 și 82).

41 În plus, trebuie amintit că, pentru a fi vizat în mod individual de actul atacat, reclamantul trebuie să dovedească apartenența sa la un cerc închis, și anume la un grup care nu mai poate deveni mai mare după adoptarea actului atacat (a se vedea în acest sens Hotărârea Curții din 26 iunie 1990, Sofrimport/Comisia, C-152/88, Rec., p. I-2477, punctul 11, și Hotărârea Curții din 22 iunie 2006, Belgia și Forum 187/Comisia, C-182/03 și C-217/03, Rec., p. I-5479, punctul 63).

42 Rezultă din aceasta că, în speță, nici anularea eventuală de către Tribunal a articolului 1 alineatul (2) din decizia atacată și recuperarea subsecventă a ajutoarelor în litigiu de la reclamantă și nici acțiunile formulate la instanța națională, pe lângă faptul că sunt pur ipotetice, întrucât reclamanta a admis, ca răspuns la întrebările scrise adresate de Tribunal și în ședință, că nu fusese formulată nicio acțiune la o instanță națională, nu permit să se considere că aceasta este vizată în mod individual.

43 Pe de altă parte, în măsura în care reclamanta se întemeiază pe acțiunea formulată în cauza T-207/10 pentru a pretinde că refuzul de a i se permite să conteste partea din dispozitivul deciziei atacate care îi este defavorabilă, declarând în același timp admisibilitatea acestei acțiuni îndreptate împotriva părții din dispozitivul deciziei atacate care îi este favorabilă, echivalează cu a o priva de o protecție jurisdicțională efectivă, trebuie amintit că Uniunea este o uniune de drept, în care actele instituțiilor sale sunt supuse controlului conformității cu tratatul și cu principiile generale de drept din care fac parte drepturile fundamentale. Prin urmare, particularii trebuie să poată beneficia de o protecție jurisdicțională efectivă a drepturilor care le sunt conferite de ordinea juridică a Uniunii. Cu toate acestea, în speță, reclamanta nu este nicidecum lipsită de orice protecție jurisdicțională efectivă. Astfel, chiar dacă prezenta acțiune este declarată inadmisibilă, nimic nu se opune ca aceasta să propună instanței naționale, în cadrul unor litigii în fața unei instanțe naționale a căror existență o afirmă, în care ar fi invocate motive de natură să repună în discuție inexistența obligației de recuperare de care beneficiază în temeiul deciziei atacate, să adreseze o trimitere preliminară în temeiul articolului 267 TFUE pentru a repune în discuție validitatea deciziei atacate în măsura în care prin aceasta se constată incompatibilitatea schemei în litigiu (a se vedea în acest sens Hotărârea Tribunalului din 24 martie 2011, Freistaat Sachsen și alții/Comisia, T-443/08 și T-455/08, Rep., p. II-1311, punctul 55 și jurisprudența citată).

44 Rezultă din cele de mai sus că reclamanta nu este vizată în mod individual de decizia atacată.

45 Cu titlu subsidiar, reclamanta susține că, în temeiul articolului 263 al patrulea paragraf *in fine* TFUE, nu are obligația să demonstreze că este vizată în mod individual de decizia atacată. Astfel, decizia atacată ar constitui un act normativ care o privește direct și care nu presupune măsuri de executare.

46 În speță, decizia atacată nu poate fi calificată drept act care nu presupune măsuri de executare. Astfel, articolul 6 alineatul (2) din decizia atacată menționează existența unor „măsuri naționale adoptate în vederea punerii în aplicare a [acesteia] până la finalizarea procesului de recuperare a ajutorului acordat în temeiul schemei [în litigiu]”. Însăși existența acestor măsuri de recuperare, care constituie măsuri de executare, justifică faptul ca decizia atacată să fie considerată un act care presupune măsuri de executare. Astfel, aceste măsuri vor putea fi contestate de către destinatarii lor la instanța națională.

47 În definitiv, și aceste măsuri pot fi eventual contestate de reclamantă în ipoteza în care, astfel cum pretinde (a se vedea punctul 39 de mai sus), i s-ar impune obligația de recuperare. În plus, după cum a arătat Comisia în cursul ședinței, măsurile de executare a deciziei atacate nu se limitează la aceste măsuri de recuperare, ci cuprind și toate măsurile având ca scop punerea în aplicare a deciziei de incompatibilitate, între care în special cea care constă în respingerea unei cereri de a beneficia de avantajul fiscal în discuție, respingere pe care reclamanta va putea de asemenea să o conteste la instanța națională. În consecință, trebuie respins argumentul reclamantei conform căruia decizia atacată nu presupune și nici nu necesită măsuri de executare pentru a-și produce efectele, având în vedere că aceasta ar împiedica în mod automat continuarea aplicării schemei în litigiu de către beneficiari și de către Regatul Spaniei.

48 Rezultă din aceasta că decizia atacată presupune măsuri de executare și că, în consecință, fără a fi necesară pronunțarea cu privire la natura de act normativ a deciziei menționate, argumentul reclamantei formulat în subsidiar, întemeiat pe articolul 263 al patrulea paragraf *in fine* TFUE, trebuie respins.

49 Având în vedere toate cele de mai sus, se impune, așadar, respingerea acțiunii ca inadmisibilă, fără a fi necesar să se examineze prima cauză de inadmisibilitate invocată de Comisie, întemeiată pe lipsa interesului reclamantei de a exercita acțiunea.

Cu privire la cheltuielile de judecată

50 Potrivit articolului 87 alineatul (2) din Regulamentul de procedură, partea care cade în pretenții este obligată, la cerere, la plata cheltuielilor de judecată. Întrucât reclamanta a căzut în pretenții, se impune ca, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, să fie obligată să suporte și cheltuielile de judecată efectuate de Comisie, conform concluziilor acesteia din urmă.

Pentru aceste motive,

TRIBUNALUL (Camera a opta extinsă)

declară și hotărăște:

1) Respinge acțiunea.

2) Obligă Iberdrola, SA la plata cheltuielilor de judecată.

Truchot Martins Ribeiro Wahl

Soldevila Fragoso Kanninen

Pronunțată astfel în ședință publică la Luxemburg, la 8 martie 2012.

Semnături